

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

S ante I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Series. Ibidem.

Serium. Ibidem.

Serra cū duplicato r scribit: qua ligna secant. In alio significato sera p clausura cū vnico r scribit. Sera item cū vnico r vrbs est Asia scytica: Serum metropolis: teste Ptol. Seres em̄ populi sunt in Asia scytica: testibz Solino & Plin. lib. vi. natura. histo. de quibus Vir. geor. i. Velleratq; vt solijs depectunt tenuia seres. Serus a um. tar dum: siue: vt Ser. placet: graue ac magnū fcat. Virg. lib. ænei. v. Seraq; terrifici cecinerūt oīa vates. i. grauiā. Serum substantiuū est. Vnde Liuius. Erat inquit iam diei serū. Inde sero aduerbium: siue abltus casus p aduerbio: hinc fit cōparatiue serior & serius. Vñ Accius (Festo referente) ait. Ne si forte paulo q̄ tu veniā serius. Quinti. Tu tamē si interpellatus tempestatibz serius venisses: excusares mare & ambiguos casus. Serum autē in alio significato primā syllā corripit. Virg. georg. iij. Acrem q; molossum Pasce sero pingui. Serū graue dicitur vel neces sariū. Plau. in Amphitruone. Nūc quidē pr̄ter nos nemo est: dic mihi verū serio. Horat. ser. i. Sed tamē amoto quæramus seria ludo. Marti. Parce pr̄cor socero seria forsan amat. i. grauiā Series quædā rerū est cōtinuata pgressio. Sra. Longa retro series. Vir. Ductæ quæ ab origine gentis Fortia facta patrū: series longissima regū Serus fluuius est Indix: teste Ptole. Seria olla vocabatur. Teren. in Eunu. Releui oīm dolia mea: & omnes serias. & format diminutiue seriola penultima correpta syllā. Persi. Seriola veterē metuens deraderelimū. Seria item vrbs est Tuditanorū in Hispania: teste Ptol. Serius fluuius est Gallix cisalpinæ in Aduam fluens. Hæ autē dictiones omnes cū vnico r scribunt: p̄ter primā. Serio seris tertiæ cōiugati. facit in ptō serui & seui: in supino fertū & satum: teste Priscia. & primā corripit. Virg. Semina vidi equidē multos medicare serentes. Sero seras primæ coniur. vnde refero: obsero: primā etiā syllā. corripit. Proper. Obserat hærbosof luuida porta rogos Serro autē p seco cū duplicato r scribit: & primā positione pducit. Syllius lib. vi. Auro ser raut ramos iunonius anguis.

Serro. Require in dictione Serra.

Seruicium. Require in dictione Seruus.

Serui seruis facit in futuro indicatiui modi seruiam & seruibo: teste Ser. sup. Donati artē. vñ Terē. in Ecy. att. Mattis seruibo cōmodis.

Sercania. Require in dicti. Serra. Serus. Ibidem

Seruus & serui tū in vno fcatō accipi p̄nt: sicut & p officialibz siue obsequia exhibētibz officio dicimur: & p ministris ministeria: & p mancipibz mancipia. Salusti. Interea seruitia repudiabat: quorū in initio ad eū copix cōuenerāt. Seruitū

Seriola. Ibidem.

Serius. Ibidem

tū pprie ē seruitus ipsa vel seruitutis actio. Hora. ser. xv. Cū te seruitio lōgo cura q; leuarit. Sestertiolū. Require in dictione Sestertius. Sestertiolus. Ibidem. Sestertium. Ibidem. Sestertius mascul. & sestertii neu. ge. decli. p̄nt: & diminutiue sestertiolus & sestertiolū penul. cor repta. Dona. sup. Phor. Terē. Merito ergo nō p singulos sestertios: neq; p singulos denarios neq; p singulos asses. Marti. Sola tibi fuerāt sestertia Meli. cētū. Idem. Sed sestertiolū donauit mentula Phœ. gñs est p̄deris vñ nūmi. Est etiā sestertii gñs veli triplici licio ita texti vt tertii filum duobz impar sit. Sueto. in Augusto. Ita vt i extremis spatijs subsultum decurreret sestertio vel lodicula inuolutus.

Seueritas & seueritudo in vno significato accipi p̄nt: teste Marcel. Plau. in Epidico. Quid illd est quod illi caperat frons seueritudine.

Seueritudo. Require in dictione Seueritas.

Sæuicia cū æ diph. sæuicies sæuitudo in vno significato dici p̄nt: teste Marcel. Plau. in Bacchidibus. Sæuitudo mala sit peior.

Sæuicies. Reg. in dic. Sæuicia. Sæuitudo. Ibidem. Sexus huius sexus mascul. & sexus huius sexi neu. ge. declinari p̄nt: sicut vulgus pelagus: testibus Capro: Probo: Priscia. Plau. in rudente. Virile sexus nunq̄ vllū habui. Var. lib. de analogia. Sexus virū virile: an muliebre: an neutriū sit: dici potest habitus vel natura. Nā ab eō futurū indicatui modi est: & ab eo aspiratione in x murata: teste Pompeio descendit.

S ante I

Sybilla. Require in dictione Sylla.

Sibilus cū i latino vrbibz: & vnico i tā quarta q̄ secūda declina. declinari p̄nt: teste Priscia. Sifennā inducente dicentē lib. histo. xij. Procul sibilus significare cōsuli coepit p sibilō. Sibilus: vt tradit Phocas: in sing. mascul. ge. est: in plurali p̄o neu. Sed & mascul. compit. Vñ Hiero. in lib. iudiciū ca. v. ait. Quare habitas inter duos terminos: vt audias sibilos gregū. Ser. aut sup. bucco. Sibilus (ingit) est ipsa res: sibila p̄o ora. Virg. Nā neq; me tantū venietis sibilus auri. Luca. lib. ix. Cerberus Orpheo leniuir sibila cātū. i. ora. Sed & p re ipsa sibila vsurpauit Oui. quom dixit meta. iij. Pars circū p̄dora lapsa. Sibila dāt sanīq; vomūt linguisq; coruscāt. i. colubraz. Sibilus. a. um. pro sibilas ponit: teste Ser. sup. ij. ænei. Vñ & in geor. Vir. ait. Tollen tēq; minas & sibila colla tumentē. i. sibilantia.

Sicania. Require in dictione Sicilia.

Sicanis. Ibidem

Sicilia. Ibidem.

Sieclis. Ibidem.

Sicilia cū c exili & i latino vrbibz scribit: a qua fit Siculus & Siciliensis. Pompei. in dictione Corinthiensēs. Romanensēs (inquit) Hispaniensēs:

Sicilientes negociatores dicimus qui in alienis ciuitatibz negociant. Hec a grecis Sicel'a cū e in secūda syll'a. scribit: a qua fit Sicelis. Sapho ad Phaonē. Quid mihi cū Lesbō Sicelis esse volo. Virg. Sicelides musæ paulo maiora canamus. Hæc insula alijs nobis Triquetra: Triniacria Sicania appellat: a qua fit Sicanis. Oui. de ibide Plurima qua flāmas Sicanis Aëna vomit. Siciliensis. Reg. i. dic. Sicilia. Siculus. Ibidem. Siderites cū i latio vtrobiq; & t exili: genus qd' dā ē lapidis ferro similis. Nā a σιδ' (xpcσ: qd' est ferrū) deducit: nō aut ab eo qd' est sydus: vt cum Catholico somniauit Vgu.

Sylla. Reg. i. dic. Sylla. Silla. Ibidem. Silex huius silicis cū i latino & vnico l. mascu. & scēmi. gene. est: testibz Diomedē. Dona. Priscia. Oui. li. meta. viij. Aut vbi terrena silices fornacētolui. Vir. lib. ænei. viij. Stabat acuta silex p' cisis vndiq; faxis. Dictus est silex qd' de eo ignis saliat.

Siligo cū i latino vtrobiq; & vnico l. scribit. Neq; a seligendo deducit: vt cū Catholico somniauit Vgu. sed a σιλ'γ' (v'ioy qd' greci dicūt. Priscia. li. viij. maguderim interpretatus est: Plau. inducens in rudēte dicentē. Seu tibi cōfidis fore multā maguderim: id est (vt ait) frugis gen'. hoc est caulis qui nascit ex ea parte: cuius radix scyris auellit: vel potius (vt aliij dicūt) siliginē. Hec Priscia. Plinius. Siligo y o nunq̄ maturefcit pariter: nec vlla segetū minus dilauonē patitur propter tēritatē his quæ maturuere grāuū dāmittentibz. Sed minus q̄ cetera frumētā in stipula periclitat: qm̄ semp habet rectā spicā: nec rorē continet: qui rubiginē faciat. Iuue. saty. v. Sed tener & niueus molliq; siligine factus: Seruatur domino. Gen' est tritici: vt ex verbis Plinij patere potest.

Silenus. Require in dictione Sylla.

Silerus. Ibidem. Siler. Ibidem.

Sylla cū y græco & duplicato l: nobilis fuit Romanus: qui antea Sybilla vocabat: teste i satur. Macrobio: dicente Papinio lib. siluag. iij. Coniuiua Sybilla carnabat semp. Sylla cū y græco & vnico l. mons est Lucania: & silua in illo: de quo Vir. lib. ænei. xij. meminit dicēs. Ac velut ingenti Sylla sūmoue Taburno. Scylla cū cexili & y græco & vnico l: teste Tortel. pluralis iū nūme. spolia dicunt. Græci tñ & etiā σκυλαον singulare p' nūciat: singu. aut nūme. Scylla eadē litteratura p' priū fuit nomē regis Scytharū teste Hero. lib. iij. Scylla cū cexili & y græco: & duplicato l: fuit duarū mulierū nomē: vnus quidē Phorci filia: teste Ser. sup. lib. iij. ænei. de qua Oui. lib. meta. xiiij. Scospite q̄ Scylla nostri mutent amores. Altera fuit Nisi Megarēsiū regis filia: cuius historiā lib. viij. meta. Oui. p'ra

stauit. Scylus aut cexili & y græco: & vnico l. frater fuit Depeli. Scilla cū cexili & i latio et duplicato l. scribit: nō autē cū y græco immediate post f & vnico l. hac videlicet scriptura sylla: vt scribi p'cipit Tortel. Nā in Theocrito vetustissimo ita scriptū legi: edyllio. v. σκυλλὰ αἰώνυ γρῶν αὖ ἀπὸ σκυλλὰ τοσ αὐτὶ κατὰ λαισ. gñs est herba quæ in aphrica in agro: limitibus ponit: teste Ser. sup. iij. georg. de qua Virg. lib. p'fato. Scyllāq; nichoroscq; graues. Alij dicunt esse genus capræ. Est & eodē nomē pisciculi gen'. Martia. Carulus nos liris amat quē silua Maricæ Protegit: hinc scillæ maxima turba sumus. Cilla cū c in initio & i latino & gemino l. vrbs fuit in Aetolia. Sila cū i latino: & vnico l. galea dicit. Silus eadē scriptura: nasus sursum versus vocat. Silo eadē scriptura is appellat qui sup' cilijs p'minentibz est: & a Silenoz qui hirsutis sup' cilijs fingebat deducit vocabatur hū est: testibz Marcel. & Varro. Silenus aut Bacchi nutricius fuit: de quo Oui. li. i. de arte. Ebri' ecce senex pando Silenus asello. Scilurus cum cexili: & i latino: & vnico l. propriū fuit viri nomen: qui (teste Plutarcho) octoginta filios masculos habuit. Silurus cū i latino & vnico l. genus est piscis. Iuue. saty. iij. Vādere munitus pes fracta de merce siluros. Silerus cū i latio & vnico l. & siler in recto declinari pōt: fluuius est picētino: iuxta Salernū decurrens: dicēte Luca. lib. ij. Radensq; Salerni Tēta siler. Columella lib. ij. Vitreocq; Siler qui defluit amni. Silius li. viij. Nunc Silerus quo nutrit aquis. Vir. geor. iij. Est lucos Sileri circa. Neutri autē gen. siler arbuscula est: vt apud Vir. Molle siler: quā & fallacē vocat. Cyllarus cū cexili in initio: & y græco & geminato l: nomē fuit equi Castoris: de q̄ Vir. geor. iij. Talis Amydēi demitus pollucis habenis Cyllarus: & quorum Grai munere poetæ.

Silo. Require in dictione Sylla.

Silurus. Ibidem.

Silus. Ibidem.

Silua (teste Seruio) nō iū arborū est: sed etiā herbarū: dicēte Vir. geor. i. Grādiōr vt subit aspa silua. Inde Siluester mascul. siluestris scēmi. siluestre neu. gen. & hic & hæc siluestris & hoc siluestre. Vgu. declinat etiā hic & hæc siluester.

Siluester. Require in dictione Silua.

Symbola. Require in dictione Symbolū.

Symbolū cū y græco neutro gene. & hæc symbola scēmini. declinari pōt. Neq; ab eo qui est bolus deducit: vt Mammotrectus tradit: & cū Catholico Vgu. somniauit. sed a σύμβολον quod est confero deriuat. Vnde quidā collationē interpretati sunt: ita vt cœna illa dicat collatio: in quā comparandā plures aliquid cōtulerūt. Nā laus symbolæ collatio est. Terē. in

Andria. Symbolū dedit. Hiero. i parabolis ca. xxij. Noli esse in cōiuijs potatorū: nec in cōmessationibz eoz qui carnes ad vescendū cōferūt: quia vacantes potibus & dantes symbola cōsumēt. Symbolū itē (teste Poluce) puū erat numisma. Vñ & a nōnullis signū traditū: a q̄ fit Eusymbolū: qđ bonū omē interpretat. At yō Aristo. symbolū originē: hoc est etymologiā vocabulorū appellat: p quā scz vis verbi vñ no minis p interpretationē cognoscit. Cice. aut sym bolū notā traduxit. Alij similitudinē trāsserūt. Qđ etiā lib. i. Quin. tradit. Simbola itē dici pōt congressio praelium vel consiliū.

Simila & similago i vna fcatōe accipi pnt. Mar ti. Nec poteris similā dotes numerare nec vsus Hiero. in ecclesiasti. xxxviij. ca. Da suauitatē & similaginis memoriā: impingua oblationem.

Similago. Require in dictione Simila.

Similitas. Require in dictione Similitudo.

Similiter. Require in dictione Simulter.

Similitudo & similitas in vno significato vsur pat: teste Mar. Vnde Cæcilius in Syraculis ait. Vide: mea hominis quid fert morū similitas.

Simitu. Require in dicti. Simulter.

Simulatio & simulas in vna significatiōe dici pōt. Simulas tñ odium etiā significat.

Simulas. Require in dictione Simulatio.

Simul. Require in dictione Simulter.

Simulter p similitē: & simitu p simul Plau. p tulit. Ait em in Persa. Exossabo ego illū simul ter itidē: vt murānā coquus. Idē in mercatore. Ita tres simitu res agendæ sunt. i. simul.

Synalcepha cū y græco & æ diph. dici pōt com p̄ssio: celsura est qua scz vocalis abijcit. Cōpo nit em ex σ υ υ qđ ē cō. & α λ ο ι φ χ p̄ssio. neqz a limpha descēdit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit.

Sinapi cū i latīo neu. gen. est: testibz Diomede & Pro. Serenus. Aut hederē succos: aut lachrimo si trita sinapi. Sed & hęc sinapis declinat: teste Priscia. Plau. in pseudulo. Terrii scelerata sina pis cū illis. Columella lib. xi. Seqz laceffenti fle tum factura sinapis. Nā græci σιναισις: & σι ναπιδι dicūt. Hęc apud Pythagorā laudatissi ma fuit: dicente Macro. lib. de viribus herbarū. Inter eas q̄s Pythagoras laudauerat herbas: af serit primā laudē tribuisse sinapi. neqz ab eo q est napus descēdit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit.

Sina vrbs. Require in dictione Sinus.

Sinapis. Require in dictione Sinapi.

Synceris. Require in dictione Syncerus.

Syncærus a um. & h & hęc synceris & hoc syn cære declinari pōt: & cū y græco & æ diph. scri bi. cōponitqz ex σ υ υ: qđ est cō: Κ η ρ σ cæra Quæ dictio apud græcos cū nō diphthonget: sic & apud nos absqz diphthon. scribi debuit. Verū qā apud græcos hoc η σ π est pductū: &

apud nos nō est ipsius e pducti a correpto in fi gura discretio: ideo (teste Apule.) maioribz pla cuit in aliquibus dictionibz quas ex græcis trā scribimus: p æ diph. hoc ipsū discernere. Alij la tinū putāt esse vocabulū. cōponiqz volūt ex si ne & carco cares: eo q̄ mellis careat p̄fusione. Donatus yō ex sine & cæra: quasi sit sine cæra compositū vocabulū dixit. Verū cū hęc sine p̄ positione nullatenus cōponant: cū alijs & ipse Donatus fallit. Sed neqz ex σ υ υ & χ α ι π̄: qđ est salue componit: vt inepte magister Bene. & Catholicon tradidere: quia tunc cū ch synchæ rus scribi deberet: qđ a nōnullis obseruat.

Synchæsis. Require in dictione Synthesis.

Sinæ regio. Require in dictione Sinus.

Singillatim & singulatim dici posse testat Mar cel. Cæciliū inducens ita dicentē. Hos singula tim sapere: nos minus arbitror.

Singulatim. Require in dictione Singillatim.

Syngrapha. Require in dictione Syngraphus.

Syngraphum. Ibidem.

Syngraphus cū y græco mascu. gen. & syngra pha fœmi. & syngraphum neu. declinari pōt. Plau. in asinaria. Agēdū istū ostēde quē con scripsi syngraphū. Idē in eadē. Postremo vt vo les syngrapha facito. Suet. li. i. Nō dubitauit a quibusdā iusiurandū atqz etiā syngrapha ex gere. Cice. p Muræna. Perginisne vos tanqz ex syngrapha agere cū populo. Ser. Syngrapha ē cautio p contrahentiū scripturā facta.

Singularis: singularius: singulus i vno fcatō di ci posse vult Marcel. Turpilii inducēs ita dicē tē. Homo vnica ē natura ac singularia. Et Plau: in cistellaria ait. Et ad singulum video vestigiū hoc est singulare.

Singularius. Require in dictione Singularis.

Singulus. Ibidem.

Sino finis facit in prō suū: teste Priscia. vt est apd Terē. i. Adel. Quia nō fuit egestas. Diome. autē dicit q̄ facit etiā sini: q̄ & inducit Publiū dicentē de vita sua. Quid si me inuitum abire siner. Et Scurus codē referente Diome. ait. Prædiū non fini fieri.

Synodus huius synodi cū y græco fœmi. gene. dici pōt cōciliū. Est etiā eadē scriptura synodus genus piscis: & facit in grō synodonis.

Synthesis cū y græco in prima sylla. & th aspira to: dici potest compositio. Et est genus vestis de qua Marti. De nostra parsina synthesis empta toga. Synthesis itē valis est genus: de quo Sta. lib. iij. siluarū. Aut vnā dare synthesis quid horres Alborū calidū: atqz cacaborū. Synche sis cum y græco in prima: & media syllaba cū ch aspirato: figura est locutionis hyperbatōe scilicet vndiqz confusum: teste Donato.

Sinum. Require in dictione Sinus.

Sinus huius sinus quarti ordinis: gremiū dicitur: & nonnunquam per octo orbem ponitur: hoc est palpebra teste Ser. dicente Virg. li. ænei. iiii. Sic effata sinu lachrymis impleuit abortis. Sinus (inquit Ser.) cum primā pducit syllabā: valis est gen: quom aut primā corripit gremiū fecit. Vir. in Bucol. Sinu lactis & hec tibi Priape quotānis. Valgi. Et sinu vini cessam pōdere Bacchi. Est & in b fcatō secundā dedi. mal. gñis: ac etiā neutri hoc sinu: teste Prisc. Plaut. in Curgiliōe. Hic cum vino sinu fertur. Var. lib. i. de vita populi Romani. Vbi erat vinu i mēbra positu: aut galeola: aut sinu: Sinus item flui: est in regiōe Sinar: teste Pro. Sinar aut regio est: cuius partē Iethyopha gi æthiopes inhabitant: ut idē Prole. ostendit. Sinar vrbis est Mesopotamig: & eodē noīe mons petrar: Arabiæ: teste Prole. dicente ad Galatas Aplo. Sina em mons est in Arabia: qui coniunctus est ei qui nunc est in Hierusalem.

Sipho cum i latino: græca est dictio. Neq; a sibilo las descendit: ut cum Cathol. somniauit Vgutio. Sūt aut Siphones: tubi vel fistolæ: p q̄s vrgēte spiritu: aq̄ vel ali liquor emitut. Pli. li. ij. natu. histo. De q̄ in summa iuga erupente: q̄ spiritu acta: & terre pōdere pressa: siphonū mō emicat. Alij dicūt a sonovocis: siphones dictos. lue. Effigiemq; dea longis siphonibz implant.

Sirena. Require in dictiōe siren. Siren huius sirenis cum i latino. & hec Sirena ab actō græco formata in recto declinari p̄t: & ab εἰρῆνῃ: qd cōnectere fecit: vel retinere descendit. Sunt tamē qui a σῦρῶ: qd ē traho deducūt vocabulū putāt: sicut cum y græco scribi syren oporteret: sed græci σῦρῶν scribūt: qd a σῦρῶ deriuari nō p̄t. Alij a σῦρῶ q̄ est cathena eo qd libidinis vinculū syrenes fuerint: dici volunt: monstrū est marinū: qd dulcedine sui cantus allectos nautas submergi facit. Fuerūt autē Sirenes tres Acheoli fluminis filie ex Calliope mūsa: ut dicit. Vir. li. gnei. v. Iamq; adeo scopulos sirenū aduecta subibat. Hiero. in fine plogi in Iosue. Et nos ad patriā festinātes: morti feros sirenarū cātus: surda debem aure trāsire.

Syria cum y græco in prima syl. regio est Asiæ: cuius populi Syri & Syrii vocati sunt. Luca. li. viij. Ihs parce p̄cor: viuant Galatæq; Syriq;. Hi & Assyrii appellantur: teste Iustino li. i. Ab alijs tū quadripartita fit diuisio: in Syrios vide licet Assyrios: Leucosyrios: Coelesyrios. Siri cum i latino vtrobiq; stella est in ore celestis canis posita: teste Ser. vel (ut ali j volūt) in fronte canis. Neq; a Syria deriuat: ut cum Catho. somniauit Vgu. Nā Syria cum y græco primā corripit syl. Siri cum i lati. illā. pducit. Luca. li. x. Rapi d: q̄ sirius ignes exierit. Sz neq; a σῦρῶ: qd ē traho descendit: ut nonnulli voluerūt: ga tunc

cū y græco scribi syri oporteret. Cui etymologia nequaquam pueniēs est: nec apud græcos scriptura obseruat: ut cū y græco apud illos scribitur. neq; a σῦρῶ qd ē sicco deducit: ut Torrel. tradit: ga tūc cū x in initio sequente e: verius a nostris trāsferri: qd nusq̄ lectū est. Sirius ergo a ωἑσπιω: qd est luco vel splendēdo trahit: vbi et etymologia & scriptura pueniunt. Scyros cum c exili post i & y græco: insula est vna ex Ciciadibus i mari Aegeo: & eodē noīe vrbis i ea: teste Prole. cui prima syl. (ut dixit Strabo lib. ix.) pducta est apud græcos: qd etiā nostri obseruare poetæ. Inde fit Scyri. a. um. Proper. Scyria nec viduo Deidamia viro. Oui. heroid. Sæpe malis stupeo: rerūq; oblita lociq;. Ignara tetigi Scyria mēbra manu. Sciron cum c exili & i latino: vetus est q ab Atheniēsi baurus vocat: ga spirat a saxis: q Sciron latro i coluit: quē theus interfecit. De q latrone meminit Sta. li. xij. Thæbaidos. dicens. Cercyona: & sæuum vel les Scirona crematum.

Syri. Require in dictiōe syria.

Syrii. Require ibidem.

Syringa. Reg. in dictiōe syrinx.

Syrinx huius syringis cum y græco in prima syl. & hec syringa ab actō græco formata declinari i recto p̄t: nympha qdam fuit in cannā puerfa Oui. li. Meta. i. Naias vna fuit nymphae syringa vocabant: a nostris fistula trāsferit

Syrius. Require in dictiōe syria.

Syrma huius mat̄ cum y græco. & hec syrma huius syrmae declinari p̄t: teste Priscia. gen. est vestis tragicorū: ut qdam volūt. Alij dicūt esse caudā suetractū vestis foeminarū. Mar. Aprasti longū: tu q̄q; syrma tibi. Seneca de Baccho. Auro decor: syrma barbaricū trahit. Valeri. i Phormione. Quid hic cum tragicis versis syrma facis p symate: versis pro versibus: ut in ipsa dictiōe videbimus.

S ante O

Socer. Reg. in dictiōe socrus.

Socia. Require in dictiōe socius

Socienus. Require ibidem.

Socius & socienus in vno fcatō dici p̄t. Plaut. in Aulula. Atq; illi socieno tuo interstringā gulam. Socia facit in dō plali & abltō socijs sicut & socius. Hieron. in epla ad Sufannā. Ad hæc respondet beata Teda cū suis innumerabilibz socijs. Idē in li. Iudicū. c. xi. Cūq; filia abiisset cum socijs ac sodalibz suis: flebat virginitatem suam in montibus

Socr. (et si habet mal. socer) cōis gñis est: testibz Capro: Probo: Prisc. Accius in Actæo. Simul & pisæa præmia erepta: a socio possedit suo. Sodoma huius sodomæ. & Sodomū. & Sodomā neutro gñe plali cū nu. declinari potest. si-

Q